

Forpligtelser og velerhvervede Rettigheder samt Anerkendelse af Trosfrihed og dels opnaa Optagelse i Folkeforbundet; det første Sæt Betingelser var allerede inden Forsamlingens Aabning behørigt opfyldt ved Iraks Undertegnelse og Ratificering af en af Raadet godkendt Deklaration, medens Spørgsmaalet om Iraks Optagelse skulde finde sin Afgørelse under den 13. Forsamling.

Til Behandling af dette sidste Spørgsmaal nedsatte 6. Udvalg et Underudvalg, som navnlig undersøgte Anmodningens Gyldighed, hvorvidt Irak var anerkendt af andre Stater, hvorvidt Landet havde en selvstændig, stabil Regering og faste Grænser, samt hvorvidt det opfyldte Forbundets Krav med Hensyn til internationale Konventioner og med Hensyn til Rustninger.

Underudvalget kom til det Resultat, at samtlige disse Forhold var i Orden, idet man for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Grænsen mod Syrien, der endnu ikke var fastlagt, stillede sig tilfreds med en af Iraks Regering afgivet Erklæring om at ville akceptere Raadets Afgørelse i saa Henseende, og efter at 6. Udvalg havde godkendt den af Underudvalget afgivne Beretning, blev Iraks Optagelse enstemmigt vedtaget af Forsamlingen den 3. Oktober. Forskellige Delegerede bød det ny Medlem velkommen og benyttede Lejligheden til at fremhæve Betydningen af det Præcedens, der herved var skabt for Frigørelse af Mandatomraader i Overensstemmelse med Forbundspagtens Artikel 22.

2. Kvindernes Deltagelse i Folkeforbundsarbejdet.

I Henhold til en af den 12. Forsamling vedtaget Resolution (jfr. Um. Aarb. 1932, pag. 20) henvendte Generalsekretæren sig efter Raadets Anmodning til en Række af de mere betydende Kvindeorganisationer for at tilvejebringe Oplysninger om disses Synspunkter med Hensyn til Kvindernes Deltagelse i Folkeforbundets Arbejde, og som Resultat af denne Henvendelse forelaa for den 13. Forsamling en Beretning (A. 10.

1932), hvori de internationale Organisationers Udtalelser gengives in extenso, og de fra nationale Kvindeforeninger modtagne Besvarelser — deriblandt et Memorandum fra forskellige danske Foreninger — gengives i Uddrag.

Medens Forhandlingerne under den 12. Forsamling navnlig drejede sig om Kvindernes Deltagelse i Fredsarbejdet i Forbindelse med Nedrustningskonferencen og væsentlig syntes at have en mere uofficiel Deltagelse for Øje, gav Kvindeorganisationerne enstemmigt Udtryk for Ønsket om et videregaaende officielt Samarbejde med Forbundet som en nødvendig Betingelse for, at Kvindernes Indsats fuldt ud kunde komme til sin Ret, hvorhos det fremhævedes, at den Indflydelse, Kvinderne kan udøve, staaer i nøje Forbindelse med deres formelle Stilling.

Under Forhandlingerne i 6. Udvalg udtalte Frøken *Henni Forchhammer*, at det i Lande, hvor Kvinderne officielt deltog i Folkeforbundets Arbejde, erfaringsmæssigt var lettere at interessere Kvinderne i Almindelighed herfor; endvidere fremhævede Frk. Forchhammer ligesom flere andre Delegerede Betydningen af, at ogsaa Kvinder havde Sæde i Forbundets forskellige Udvalg, saaledes som det allerede var Tilfældet i Udvalget til Beskyttelse af Børn og Unge, der frembød et Eksempel paa godt Samarbejde mellem Mænd og Kvinder.

Den ungarske Delegerede mente, at Regeringerne burde tilvejebringe nærmere Kontakt med den offentlige Mening, og at dette kunde ske ved at raadspørge Kvindeforeningerne med Hensyn til de forskellige Spørgsmaal, som bragtes frem for Folkeforbundet, en Fremgangsmaade, som i visse Lande allerede anvendtes for saa vidt angaar sociale Spørgsmaal, og som meget vel vilde kunne udstrækkes ogsaa til andre Omraader.

Flere Delegerede foreslog, at Generalsekretæren skulde foretage en Undersøgelse af Kvindernes politiske og retlige Stilling i de forskellige Lande, men Udvalgets Fler-tal var dog af den Opfattelse, at en saadan Undersøgelse laa uden for Forbundets Kompetence. Heller ikke et Forslag om at ned-